

24/9 Klassiker – den ena med twist

Program

(Ca 2 timmar inklusive paus*)

Valborg Aulin · *Tableaux Parisiens, I. Vie bruyante dans le lointain* – 6 min

Sergej Prokofjev (arr. J. Bridger) · *Pianokonsert nr 4 för marimba* – 25 min

Paus

Johannes Brahms · *Symfoni nr 4 e-moll* – 44 min

I. Allegro non troppo

II. Andante moderato

III. Allegro giocoso

IV. Allegro energico e passionato

Medverkande

Helsingborgs Symfoniorkester

Konsertmästare Yana Deshkova

Solist Johan Bridger, marimba

Dirigent Alessandro Crudele

* Varje konsert är en levande upplevelse och applåder, presentationer och eventuella extranummer kan påverka den totala speltiden. Angiven sluttid är därför ungefärlig.

Tre världar – och en twist

Tre tonsättare, tre musikaliska världar och nästan hundra år mellan verken. Valborg Aulin tar oss med ut på Paris gator, Sergej Prokofjev skrev en pianokonsert som pianisten som beställde den aldrig kom att spela och Johannes Brahms avslutar med sin fjärde och sista symfoni.

Mitt i programmet står slagverkaren Johan Bridger. Här ger han Prokofjevs fjärde pianokonsert en helt ny skepnad: den vänsterhandskonsert som en gång skrevs för piano klingar denna kväll från marimba, i Bridgers eget arrangemang.

Kvällens dirigent är Alessandro Crudele, som gör sin debut med Helsingborgs Symfoniorkester. Tillsammans rör de sig från Aulins färgrika stadsbild via Prokofjevs egensinniga humor och rytmiska energi till en av den romantiska symfonins stora klassiker.

Paris sett med svenska ögon

Valborg Aulin skrev *Tableaux Parisiens*, Parisiska bilder, 1886 under sin studietid i Paris. Sviten består av fyra musikaliska stadsbilder och är hennes enda rena orkesterverk. I kväll hör vi den första, *Vie bruyante dans le lointain* – ungefär "Det bullrande livet i fjärran".

Aulin hade kommit till Paris för att studera komposition. Här mötte hon ett musikliv som skilde sig från det svenska och hörde bland annat Berlioz *Symphonie fantastique*, som blev en inspirationskälla till hennes egna parisiska bilder.

I den första satsen fångar hon folklivet på Paris gator under karnevalstid. Musiken är livlig och färgstark, men mitt i vimlet hörs plötsligt klockor och orgeltoner på avstånd. Vandringen leder mot kyrkan La Madeleine, där stadens larm möter en helt annan klangvärld.

Men Aulin fick själv aldrig höra sina parisiska bilder framföras av en orkester. *Tableaux Parisiens* fick inget känt konsertframförande under hennes livstid, och musiken föll så småningom i glömska tillsammans med stora delar av hennes produktion.

Konserten som beställaren aldrig spelade

Även Sergej Prokofjevs fjärde pianokonsert fick en ovanlig väg till konsertsalen. Den österrikiske pianisten Paul Wittgenstein hade förlorat sin högra arm under första världskriget men var fast besluten att fortsätta sin karriär. Han beställde därför musik för enbart vänster hand från några av tidens främsta tonsättare.

Prokofjev tog sig an uppgiften och färdigställde sin fjärde pianokonsert 1931. Men Wittgenstein blev inte övertygad. Han skrev till tonsättaren att han inte förstod verket och framförde det aldrig. Prokofjev fick därför inte heller själv höra konserten spelas. Först 1956, tre år efter hans död, fick den sitt uruppförande.

Musiken bär många av Prokofjevs kännetecken: rytmisk energi, skarpa kontraster, mörk humor och plötsliga ögonblick av lyrik. Fyra satser bildar en ovanlig helhet där två korta yttersatser ramar in de mer omfattande mittensatserna.

Och i kväll väntar ännu en förvandling. Johan Bridger flyttar solostämman från pianot till marimba och vibrafon. Ett verk som från början utmanade föreställningen om vad som är möjligt att spela med en enda hand får därmed en helt ny resonansbotten.

En klassiker med variation

Johannes Brahms fjärde symfoni blev hans sista. Den skrevs under somrarna 1884 och 1885 i Mürzzuschlag i de österrikiska Alperna och uruppfördes i Meiningen hösten 1885 med Brahms själv som dirigent.

Redan från symfonins första toner finns en känsla av rörelse och vemod. Här möts det lyriska och det kraftfulla, samtidigt som Brahms bygger musiken med den precision som blivit ett av hans kännetecken. Det är musik som både blickar bakåt och framåt.

Tydligast blir det i den fjärde och sista satsen. Här tar Brahms en flera hundra år gammal musikalisk form, passacaglian, och gör den till grund för en monumental symfonisk final. Ett återkommande mönster ligger under musiken medan nya variationer växer fram ovanpå det.

Själva temat har dessutom en ännu äldre förebild: Johann Sebastian Bach. På så vis sluter kvällens sista verk nästan en cirkel. Brahms tar något gammalt och låter det få nytt liv, precis som Prokofjevs pianokonsert denna kväll får en ny klang genom Johan Bridgers marimba.

Biografi

Johan Bridger är en av Sveriges främsta slagverkssolister och har en särskild relation till nordvästra Skåne. Hans musikaliska bana började på kulturskolan i Landskrona, först med trummor och rockmusik. Under gymnasietiden i Helsingborg undervisades han av Ulf Svensson, stämledare på pukor i Helsingborgs Symfoniorkester, som ledde honom vidare mot marimban och det klassiska slagverket. Där började också en relation till HSO som fortsatt genom åren, Bridger har själv återkommande medverkat som slagverkare i orkestern. Studierna förde honom sedan vidare till Musikhögskolan i Malmö och Northwestern University i Chicago.

Foto: Patrick Raab

Det stora internationella genombrottet kom 2004, då han vann både svenska Solistpriset och första pris i Belgium International Marimba Duo Competition. Samma år debuterade han på Wigmore Hall i London och vid den internationella slagverkskonferensen PASIC i USA.

Sedan dess har Bridger framträtt som solist och kammarmusiker på scener runt om i världen, däribland Carnegie Hall i New York, Mariinskijteatern i Sankt Petersburg och La Biennale di Venezia. Han har samarbetat med musiker som Evelyn Glennie och Håkan Hardenberger och framträtt med ett stort antal svenska och internationella orkestrar.

Marimban har en central plats i hans konstnärskap och han arbetar aktivt med att utveckla instrumentets repertoar. Parallellt med solistkarriären är han verksam som pedagog och undervisar i slagverk vid Musikhögskolan i Malmö. Bridger är sedan september 2025 professor vid Det Kongelige Danske Musikkonservatorium i Köpenhamn.

I kväll återvänder Johan Bridger till Helsingborg med ett högst personligt projekt. I sitt eget arrangemang av Prokofjevs fjärde pianokonsert låter han pianots solostämma flytta över till marimba, och ger ett snart hundra år gammalt verk ännu en ny klangvärld.

Alessandro Crudele är född i Milano och utbildade sig i violin och komposition vid konservatoriet i Milano innan han fortsatte med dirigentstudier för Gianluigi Gelmetti vid Accademia Musicale Chigiana i Siena. Han har även studerat för bland andra Christoph von Dohnányi och Sir Simon Rattle.

Som dirigent har Crudele arbetat med orkestrar som London Philharmonic Orchestra, Philharmonia Orchestra, Bamberger Symphoniker och Orchestre Philharmonique de Monte-Carlo samt ett stort antal orkestrar i Europa och Asien. Mellan 2018 och 2022 var han förste gästdirigent för RTS Symphony Orchestra i Belgrad.

Han har också gjort flera inspelningar för Linn Records, bland annat med London Philharmonic Orchestra och Philharmonia Orchestra, med repertoar av Respighi, Britten och Elgar.

Den 24 september står Alessandro Crudele för första gången på pulten framför Helsingborgs Symfoniorkester, och gör samtidigt sin svenska debut.

Foto: Marco Borggreve